

ת"פ 26123/07 - מדינת ישראל נגד מנחם מגן, **יילומי נאמנים בע"מ

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 14-07-2012 מדינת ישראל נ' מגן ואח'

בפני כבוד השופט דוד רוזן
בענין: מדינת ישראל

- נגד
1. מנחם מגן
2. **יילומי נאמנים בע"מ

זכור דין

א. פתח דבר:

נאשם 1 (להלן: הנואשם) הורשע על פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות הבאות: ריבוי עבירות של עשיית פעולה ברכוש אסור במתירה להסתיר את מקורות ואת זהות בעלי הזכיות בו, עבירה לפי סע' 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן: חוק איסור הלבנת הון); ריבוי עבירות של עשיית פעולה ברכוש במתירה שלא יהיה דיווח או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון, עבירה לפי סע' 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון; עיסוק במתן שירות מطبع ללא רישום במרשם, עבירה לפי סע' 11יב(א)(1) לחוק איסור הלבנת הון; 8 עבירות של שימוש במרמה, עורמה ותחבולה במאזין ובכוונה להתחמק ממיס, עבירה לפי סע' 220(5) לפקודת מס הכנסת (נוסח חדש), תשכ"א-1961 (להלן: פקודת מס הכנסת); 8 עבירות של הכנה או קיום פנקסי חשבונות כזובים במאזין ובכוונה להתחמק ממיס, עבירה לפי סע' 220(4) לפקודת מס הכנסת; 5 עבירות של השמתה הכנסת מדויק במאזין ובכוונה להתחמק ממיס, עבירה לפי סע' 220(1) לפקודת מס הכנסת; ריבוי עבירות של שימוש במרמה, עורמה ותחבולה במאזין ובכוונה לעזר לאחר להתחמק ממיס, עבירה לפי סע' 220(5) לפקודת מס הכנסת; ריבוי עבירות של הכנה או קיום פנקסי חשבונות כזובים במאזין ובכוונה לעזר לאחר להתחמק ממיס, עבירה לפי סע' 220(4) לפקודת מס הכנסת; 84 עבירות של שימוש בכל מרמה או תחבולה במתירה להתחמק או להשתמל מתשלום מס בנסיבות מחמירויות, עבירה לפי סע' 117(ב)(8) יחד עם סע' 117(ב)(3) לחוק מס ערף מוסף, תשל"ו-1975 (להלן: חוק המע"מ); ריבוי עבירות של השמדת ראייה, עבירה לפי סע' 242 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק); שיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סע' 244 לחוק.

נאשםת 2 הורשעה על פי הודהתה בעבירות הבאות: שימוש במרמה, עורמה ותחבולה במאזין ובכוונה להתחמק ממיס, עבירה לפי סע' 220(5) לפקודת מס הכנסת; הכנה או קיום פנקסי חשבונות כזובים במאזין ובכוונה להתחמק ממיס, עבירה לפי סע' 220(4) לפקודת מס הכנסת; ריבוי עבירות של שימוש במרמה, עורמה ותחבולה במאזין ובכוונה לעזר לאחר להתחמק ממיס, עבירה לפי סע' 220(5) לפקודת מס הכנסת; ריבוי עבירות של הכנה או קיום פנקסי חשבונות

עמוד 1

כוזבים בمزיד ובכוונה לעזר אחר להתחמק ממס, עבירה לפי סע' 220(4) לפקודת מס הכנסה.

ב. כתוב האישום:

על פי עובדות כתוב האישום, החל מממוצע שנות ה-80 ועד לשנת 2011 עסקו הנאשם ודורון אלעד (שעומד לדין בכתב אישום נפרד), באמציאות נאשנת 2, במתן שירותים מطبع בלתי מורשים במתחם הבורסה ליהלומים ברמת גן (להלן: הבורסה), במסווה של עסק למסחר ביילומים. עיקר לקוחותיו של הנאשם היו יהלומנים שעשו בבורסה, אשר ניהלו עסקיהם בחשבונות חנוי ("חשבון נקיות יהלומים" - חשבון בנק שמתנהל בדולרים, המשמש רק את העוסקים בסחר יהלומים - ד.ר.).

בקลיפת אגוז, בין השנים 2005-2011 (להלן: תקופה כתוב האישום) הנאשם סייף ללקוחותיו את שירות המطبع הבאים: המרת מט"ח תמורה عملה; העמדת נכסים פיננסיים בישראל או במדינה אחרת בעולם נגד קבלת שיקים המשוכים על חשבונות חנוי (להלן: שיקים חנוי) ומזומנים, תמורה عملה; ניכוי שיקים חנוי ופטקי קניית יהלומים תמורה عملה. שירותים אלה סופקו כאשר הנאשם לא רשם את עסקו אצל רשם שירות מطبع כנדרש, לא דיווח לרשות לאיסור הלכנתו על השירותים שסיפק, ולא קיים את הוראות חוק אישור הלכנתו/non בקשר חובות זיהוי של מבקשי ומקבלי השירות. על מנת להסתיר את פעילותו הבלתי-חוקית ואת הכנסות הנובעות ממנו, אחת לתקופה הנאשם השמיד או הסתר את הרישומים המתעדים את פעילות העסק. כמו כן, הנאשם לא ניתן ספרי חשבונות כנדרש בחוק, ולא הנפיק חשבונות או קיבלות בגין תקבולין מעמולות שגביה.

על פי כתוב האישום, עיקר פעילותו של הנאשם התמקדה במה שכונה ע"י המאשימה "אופרצית שיקים חנוי" - ניכוי והמרת שיקים חנוי ופטקי קניית יהלומים למזומנים. במסגרת זו הנאשם קיבל מלูกחותיו שיקים חנוי ופטקי קנייה, וכונגדם העביר לאוטם ללקוחות את סכום השיק או הפטק במזומנים, לצורך חשבונות מע"מ בסכומים האמורים שתיארו עסקאות יהלומים שבוצעו לכואורה בין מוציאי החשבונות לבין לקוחותיו או הפטקים (להלן: חשבונות הכווצות). חשבונות אלה "نمכו" לנiento ע"י יהלומנים שונים שעשו בבורסה, בתמורה לאוטם שיקים חנוי או פטקי הקנייה שמסרו לקוחותיו, כשהעסקאות המגולמות בהן לא התקיימו במציאות. על מנת שהעסקאות המפורטות בחשבונות הכווצות תchezינה כאמיתיות, فعل הנאשם לכך שמציאי החשבונות ירשמו בהן מידע כזוב באשר לסוג היהלומים שנמכרו לכואורה, הקראטורה שלהם ויצא באלה פרטים, אשר יתאים לתchrom עיסוקם הספציפי בענף היהלומים של מוציאי ומקבלי החשבונות. חלק מהحسابות הכווצות שנמסרו לניכוי השיקים הוצא ע"י נאשנת 2, באמצעותה فعل הנאשם.

בעבור ניכוי שיקים חנוי או פטקי הקנייה ואספקת החשבונות הכווצות, גבה הנאשם מלูกחותיו פעולה בגובה 2.25% וכן עמלת המרה בגובה 0.5%. מתוך סכומים אלה, מוציאי החשבונות הכווצות קיבלו פעולה בגובה של 2 מסכום כל שיק או פטק קנייה. לפיכך, מפעליות הנכון המתוארות צמחה לנiento הכנסה בשיעור כולל של 0.75% מסכום השיקים או הפטקים שניכוי. הכנסה זאת לא דוחה כדי לרשותו המס. כמו כן, הנאשם כלל חשבונות כזבות בספריה של נאשנת 2, ובכך הקטין במרמה את הכנסה החייבת.

היקף השירות המطبع החיבים בධיהו שנתן עסקו של הנאשם בתקופה כתוב האישום מסתכם לסכום שנוו בין 328,280,000 דולר לבין 335,560,000 דולר.

בשנת 2009 העמיד הנאשם נכסים בישראל בסך כולל של 488,000 דולר, כנגד כספים שמקורם בהימורים בלתי חוקיים.

בתקופת כתוב האישום הנאשם מסר ללקוחותיו חשבוניות כזבות בסכום כולל של לא פחות מ-318,500,000 318,500 דולר מתוכם 834,785 דולר בחשבוניות של נאשנת 2.

סך הכספי הבלתי-מדדוחות של הנאשם מעמלות שגביה בתקופת כתוב האישום נע בין 2,843,750 דולר לבין 3,025,750 דולר. סך המע"מ הבלתי-מדדוח בגין שירות המطبع שסיפק הנאשם באותה תקופה נע בין 387,725 דולר לבין 412,827 דולר.

סך החשבוניות הכזבות שנכללו ע"י הנאשם בספריה של נאשנת 2 בתקופת כתוב האישום עומד על 568,601 דולר.

ג. טייעוני הצדדים:

בין הצדדים נקבע הסדר טיעון, הכלל הסכמה עונשית. על פי ההסדר, עטרו הצדדים בשותף להshit' על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 48 חודשים, מאסר מוותנה, קנס בסך 125,000 ₪ וכן חילוט רכוש.

בכל הנוגע לנאשנת 2, ביקשו הצדדים בשותף להסתפק בקנס סמלי בסך 100 ₪.

ב"כ המאשימה, עו"ד אורנה גלבשטיין, הדגישה בטיעוניה את ההיקף חסר התקדים של פעילותם הבלתי חוקית של הנאשם, ואת הנזק הרוב שנגרם לקופה הציבורית כתוצאה מכך. הפרקליטה המלומדת צינה כי הנימוק העיקרי להגעה להסדר הטיעון הוא שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשות החוק (לרובות חשיפת ראיות חדשות שהובילו להגשת כתב אישום נגד מעורבים נוספים בפרשה).

ב"כ הנאשם, עו"ד עדן ברקאי, ציין כי מדובר בהסדר טיעון סביר ומאוזן, וביקש לאמצו. הסגנון הנכבד הפונה לשיתוף הפעולה של הנאשם עם הרשות, להודיעתו במשפט, לחיסכון בזמן שיפוטי, להסרת המחדל האזרחי והגעה להסדר מול רשות המסים, וכן לניטיבותו האישיות של הנאשם.

בסוף טיעון, שני הצדדים ביקשו לגזור על הנאשם את עונש המוסכם על פי ההסדר.

ד. דין והכרעה:

משמעות המחוקק לנכון להוסיף לספר החוקים את תיקון מס' 113 לחוק, מצווה בית המשפט לפעול בהתאם להוראותיו ולקבוע תחילת מהו מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם.

יודגש כי גם קיומו של הסדר טיעון "סגור" כבעניינו אינו פוטר את הערכאה הדינונית מלבחון את ההסדר על פי הוראות תיקון 113 לחוק:

**"בפסק דין שניtin לאחרונה בבית משפט זה בע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4.12.2013),
לאחר שניתן גזר דיןו של בית המשפט קמא בהליך שבעניינו, נקבע כי קיומו של הסדר טיעון**

המתיחס לעונשו של הנאשם, בין אם קובע טווח עונישה ובין אם עונש קונקרטי, אינו מבטל את תחולת ההוראות שנקבעו במסגרת התקון. באותו עניין נקבע כי אין בהסכמה הצדדים לעניין העונש הראי כדי למנוע מבית המשפט לבחון את העונש המוסכם על פי המבחןים הקבועים בחוק, תוך יישום הוראותיו. בהזדמנות זו אצין כי פסיקה זו מוסכמת גם עליי".

(ע"פ 3856/13 גוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 12)

לענין זה נקבע כי על בית המשפט לקבוע - במנוטק מן ההסדר - את מתחם העונשה ואת העונש הראי בתוך המתחם; להשווות את העונש המוסכם לעונש שהוא צפוי לנאשם אלמלא ההסדר; ולבחון מה מידת הקלה שניתנה לנאשם במסגרת ההסדר והאם ההסדר מАЗן נכונה בין הקלה זו לבין האינטראס הציבורי (ראו ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים), בפסקה 19; ל"מבחן האיזון" בהסדרי טיעון ראו ע"פ 98/98 1958 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים)).

כפי שכבר קבעתי בעבר, אני סבור כי כאשר עסוקין בהסדר טיעון סגור אין צורך בהנמקה מלאה של דרך קביעת מתחם העונשה והעונש הראי, וניתן להסתפק באיזון קצר בין השיקולים המונחים בסיסו ההסדר לבין תמצית הערכת בית המשפט ביחס למתחם וסוג העונש המשוער אשר היה ניתן ללא ההסדר על פי נסיבות המקירה (ראו ת"פ (מחוזי ת"א) 14-04-24189 מדינת ישראל נ' אסט (גזר דין מיום 15.07.2014), בעמ' 19-20 והמקורות המצוינים שם).

ב uninינו, הנאשם פעל בתחום רב במשך תקופה ארוכה למען מטרה אחת - להעשיר את כספו הפרטיא על חשבון הציבור כולו. הנאשם פעל בשיטות לרמייתן של רשיונות המס. הנאשם העלים הכספיות ומע"מ, סייע להוצאה כספים מחוץ לגבולות המדינה, הלבין ביודעין כספי עבירה, וסיכל בכך את משטר הדיווח העומד בלבו של חוק איסור הלבנתה הו - הכל בעבר בצע כסף לשם. עוד, הנאשם סייע לרבים אחרים לגחל את כספי הציבור באמצעות החשבוניות הכלזבות שסיפק. ההיקף הכספי של העברות בהן הורשע הנאשם הוא חסר תקדים. הנזק שמעשי הנאשם גרמו לkopha הציבורית הוא כמעט בלתי-נתפס.

בנסיבות שתוארו, מתחמי העונשה ההולמים את מעשי הנאשם הינם כמפורט להלן:

לעבירות לפי סע' 3(א) לחוק איסור הלבנתה הו - בין 3 ל-8 שנות מאסר;

לעבירות לפי סע' 3(ב) לחוק איסור הלבנתה הו - בין 3 ל-7 שנות מאסר;

לעבירה לפי סע' 11יב(א)(1) לחוק איסור הלבנתה הו - בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ל-10 חודשים מאסר בפועל;

לעבירות לפי פקודת מס הכנסה - בין 4 ל-9 שנות מאסר;

לעבירות לפי חוק המע"מ - בין 4 ל-9 שנות מאסר;

לעבירות לפי חוק העונשין - בין 18 ל-48 חודשים מאסר בפועל.

עמוד 4

מנגד, יש להטיעים כי הנאשם שיתף פעולה עם רשות החוק למנן הרגע הראשון, והוא במיוחס לו, אף סיפק ראיות חדשות שלא היו בידיעותם של חוקריו. הנאשם סייע לחשיפת הפרשה כולה, ותרם תרומה משמעותית להעמדתם לדין של מעורבים נוספים, נגדם הוא עתיד להעיד מטעם המאשימה.

ועוד, הנאשם הודה במשפטו, לך אחריות על מעשיו, וחסר הזמן של בית המשפט.

חשיבות לציין כי הנאשם הסיר את מחדר האזרחי והגיע להסדר עם רשות המס.

בשל כל אלה, ובעיקר בשל חלקו המרכזי בחשיפת הפרשה ובהבאת המעורבים הנוספים לדין, ראוי הנאשם להקללה בעונשו.

מדובר בגין בן 60, ליד ירושלים, נשוי, אב לשלווה ילדים וסב לשתי נכדות. הנאשם שירות בצה"ל כנגן, ולאחר שחרורו החל לעבוד בחלפנות כספים. בגין אין כל עבר פלילי.

ה. סוף דבר:

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, וסקلت את מכלול השיקולים הרלוונטיים, מצאתי כי הסדר הטיעון הינו סביר, מואزن, ונמצא בנסיבות שהותנו ע"י בית המשפט העליון לעניין הסדרי טיעון בכלל, ולענישה הרואה בענייננו בפרט.

לפיכך, הריני לאמץ את הסדר הטיעון ולגוזר על הנאשם, בגין כל האירועים בהם הורשעו, את העונשים הבאים:

נאשם 1:

1. 60 חודשים מאסר, מתוכם 48 חודשים בפועל (בניכוי 5 ימי מעצרו) והיתרה על תנאי, שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירה מן העבירות בהן הורשע.

ה הנאשם יתיצב לריצוי מאסרו במתќן קליה "ניתן" ביום 17.01.2016 עד לשעה 12:00. אם הנאשם לא יתיצב במועד האמור - יעצר לאלאר.

2. קנס בסך 125,000 ₪ או 180 ימי מאסר תמורה.
הकנס ישולם באופן הבא: 30,000 ₪ ישולם ב-30 תשלום חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 15.07.2015; 50,000 ₪ ישולם בתשלום אחד תוך 6 חודשים; 45,000 ₪ ישולם ב-10 תשלום חודשיים, שווים ורצופים, כשהתשלום הראשון מביניהם ישולם לאחר שה הנאשם ירצה 32 חודשים מעונש המאסר שנגזר בסע' 1 לעיל. אם לא ישולם אחד התשלומים במועד, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

3. החלטה בעניין חילוט הרכוש תינתן במסגרת פסק דין משלים לאחר שמיית טענותיהם של הטענים לזכות ברכוש.

נאשם 2:

1. קנס בסך 100 ₪. הקנס ישולם תוך 7 ימים מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן והודיע היום, כ"ח סיון תשע"ה, 15
יוני 2015, בנסיבות הצדדים.

דוד רוזן, שופט